

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/1170/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121302058
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121302058.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 00 151 653, práv. zast.: Roman Kvasnica a partneri s.r.o., Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti povinnej: Q. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. nad J. XXX, XXX XX J. nad J. o vymoženie 1.632,44 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Stanislava Hulmanová Janušová, so sídlom exekútorského úradu Vojtecha Tvrdeho 783/4, 010 01 Žilina, pod sp.zn. 383EX 329/21, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1170/2021 zo dňa 05. 11. 2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1170/2021 zo dňa 05. 11. 2021 **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1170/2021 zo dňa 05. 11. 2021 **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1170/2021 zo dňa 05. 11. 2021 vyšší súdny úradník zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie je nedôvodný, nakoľko povinná nepreukázala dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, t. j. oprávnený si v exekučnom konaní uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinnou dobrovoľne splnené pred začatím exekučného konania, keď opak zo strany povinnej súdu preukázaný nebol, a v spojení so skutočnosťou, že súd ex offa nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie, návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol. Vo vzťahu k námietkam povinnej týkajúcich sa základného konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul spočívajúcich okrem iného v tom, že súd je povinný vysporiadať sa s tým, že vydal Rozhodnutie v rozpore so zákonom a únijnym právom, že súd nepreskúmal ex offa neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie Rozsudku a následne podkladom pre exekučný titul, že zmluva oprávneného Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava obsahuje množstvo neprijateľných podmienok a tým sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, neobsahuje dobu trvania o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, neprimeranú odplatu, ktorá prevyšuje prípustnú odplatu, súd nepodrobil súdnej kontrole zmluvu v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, nepreskúmal ex offa zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS. Citujúc paragraf 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyšší súdny úradník uviedol, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť), teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal, pretože nerešpektovanie exekučného titulu by znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul, vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. Obsahom exekučného titulu je tak exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom ani prípadné vady základného konania sa do exekučného konania neprenášajú. Exekučný súd zdôrazňuje, že cieľom exekučného konania je vymożenie peňažnej alebo nepeňažnej pohľadávky, vyplývajúcej z exekučného titulu v prípade, keď ju povinný dobrovoľne v stanovenej lehote nespĺnil, a nie opätovné hmotnoprávne skúmanie ohrozeného alebo porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie bolo predmetom základného konania. Exekučný titul totiž osvedčuje, že judikovaná pohľadávka, v čase jeho vzniku existuje. Ak povinná s vydaným rozhodnutím súdu prvej inštancie - s platobným rozkazom nesúhlasila, mala možnosť podať voči nemu odpor s cieľom pokračovať v riadnom súdnom konaní, v ktorom by súd jej skutkové tvrdenia právne posúdil. Takto však povinná nepostupovala, a teda svoje práva nebránila dostatočne, zanedbala ich a platobný rozkaz, ktorý je súdu predložený ako exekučný titul, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a stal sa spôsobilým exekučným titulom. K námietke povinnej týkajúcej sa odňatia práva na súdnu ochranu v zmysle Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR vyšší súdny úradník uviedol, že je bez akéhokoľvek významu, keďže povinná nekonkretizovala v čom spočívalo odňatie jej práva na súdnu ochranu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Čl. 46 Ústavy SR. Pokiaľ povinná namietala nedostatok riadneho doručenia exekučného titulu, t.j. jeho formálnu nevykonateľnosť, exekučný súd konštatuje, že potvrdenie (doložka) právoplatnosti a vykonateľnosti je verejná listina a na vyvrátenie pravdivosti skutočnosti v nej tvrdenej je potrebné dokázať opak, teda účastník, ktorý s vyznačením vykonateľnosti alebo dňa vykonateľnosti nesúhlasí, má možnosť domáhať sa na súde, ktorý doložku vydal, zrušenia tejto doložky. Povinná teda mala možnosť obrátiť sa na Okresný súd Čadca s odôvodnenou žiadosťou o zrušenie doložky. Iba súd, ktorý doložku vydal, ju môže aj zrušiť, exekučný súd nemá prístup do súdneho registra jednotlivých súdov a vykonať tento úkon za súd, ktorý doložku vydal. Preto len vyhlásenie, že exekučný titul nie je právoplatný a (formálne) vykonateľný je nedostačujúce. V neposlednom rade vyšší súdny úradník poukázal na to, že povinná podala návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí lehoty stanovenej v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku (t. j. po 15 dňoch od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinného).

2. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka podala v zákonom stanovenej lehote povinná sťažnosť a žiadala, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a exekúciu zastavil. Povinná v podanej sťažnosti uviedla, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie. Súdnepodrobil zmluvu súdnej kontrole v súlade s Ústavou SR a nevykoval dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci v súlade s Ústavou SR, nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je spoľahlivým spôsobom, neurčil, či je zmluva platná alebo nie je platná z úradnej povinnosti, nezistil či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pre ktoré je zmluva neplatná, neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky a nepreskúmal ex offo zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS. Okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku a dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, sú zároveň dôvodmi na zastavenie exekúcie v ktoromkoľvek štádiu. u. Exekučný titul - Platobný rozkaz sp.zn. 11C/23/2014 zo dňa 14. 05. 2014, ktorý vydal Okresný súd Čadca. Súdnemusí prihliadnuť, na zákonný dôvod pri vydaní rozhodnutia a to nevykonateľnosť exekučného titulu. Súdnekonali v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a únijným právom, keď vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Opäť poukázala na to, že rozhodnutie, ktoré malo byť podkladom na vykonanie exekúcie, nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, nakoľko nebolo doručované na adresu povinnej, na ktorej sa zdržuje a z toho dôvodu je exekúcia nezákonne a nesprávne vedená. Ďalej namietala, že podľa § 110 Občianskeho zákonníka uplynula prekluzívna lehota na vykonanie exekučného titulu. Súdnepovinný vysporiadať sa s tým, že vydal Platobný rozkaz č. 11C/23/2014 zo dňa 14. 05. 2014, ktorý vydal Okresný súd Čadca a ktorý je v danej exekúcií exekučným titulom, je v rozpore so zákonom a únijným právom, čo zapríčinil navrhovateľ, keď žiadal vymáhať plnenie bez právneho dôvodu.

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

5. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

6. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

7. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

8. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

11. Podľa § 110 odsek 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premičuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premičuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premičacia doba od uplynutia tejto lehoty.

12. V dôsledku podanej sťažnosti zo strany povinnej súd prvej inštancie vec prejednal v medziach daných ustanoveniami §§ 239 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

13. Treba konštatovať, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň sťažnostný súd poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané povinnou v sťažnosti súd prvej inštancie nad rámec odôvodnenia rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky dopĺňa nasledovné.

14. V prvom rade súd prvej inštancie poukazuje na to, že povinná sa voči začatej exekúcii môže brániť návrhom na zastavenie exekúcie. Exekučný poriadok však rozlišuje medzi návrhom podľa § 61k ods. 2 a návrhom podľa § 61k ods. 3. Kým v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý bol podaný v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, a teda má odkladný účinok (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), môže povinná tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu a ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, čo je zároveň zákonným vyjadrením koncentračnej zásady uplatňovanej

v exekučnom konaní, v návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie už môže uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom. Platná právna úprava rozhodovania o zastavení exekúcie súdom teda podľa § 61k Exekučného poriadku obsahuje ustanovenia o koncentrácii konania, podľa ktorých exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietne, ak povinný dôvody zastavenia exekúcie neuplatnil včas.

15. V konaní nebolo sporným (povinná uvedené nenamietala ani v sťažnosti), že návrh na zastavenie exekúcie podala po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a táto skutočnosť vyplývala aj z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise (doručenka vzťahujúca sa k doručeniu upovedomenia o začatí exekúcie povinnej a podacia pečiatka pošty na zásielke obsahujúcej návrh na zastavenie exekúcie). Vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení tak správne vyhodnotil, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie je návrhom podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Tvrdenia povinnej boli v dôsledku uvedeného limitované tým, že v ňom mohla uvádzať len také skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Právna úprava povinnosti tvrdenia v rámci koncentračnej zásady vyjadrenej v § 61k ods. 2 Exekučného poriadku pri návrhoch povinného na zastavenie exekúcie je rigorózna, a teda súd návrh podaný oneskorene zamietne i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je (§ 61l ods. 3 druhá veta Exekučného poriadku).

16. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie a sťažnosti namietla širokú škálu dôvodov, pre ktoré treba exekúciu zastaviť. Z tohto pohľadu preto za irelevantné možno považovať námietky týkajúce sa materiálnej a formálnej nevykonateľnosti exekučného titulu, bez určenia konkrétneho nedostatku. S formálnou vykonateľnosťou exekučného titulu je spojené doručenie exekučného titulu. Povinná až v sťažnosti spochybnila doručenie exekučného titulu. Koncentrácia exekučného konania sa prejavuje v tom, že povinný musí uviesť všetky skutočnosti, ktoré môžu mať za následok zastavenie exekúcie a ktoré tu boli už v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania, v návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, t. j. v návrhu podanom do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, exekučný súd na ňu neprihliadne s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny nemohol uplatniť skôr. Tvrdenie o nedoručení exekučného titulu je takým tvrdením, ktoré súd zisťuje až na základe tvrdenia účastníka konania. Nie je prípustné, aby exekučný súd zastavil exekúciu (ex offo) z dôvodu, ktorý je zistiteľný len na základe riadneho splnenia povinnosti povinného tvrdiť a navrhnuť dôkazy. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii. V tomto prípade ho nemožno považovať ani za výnimku uvedenú v § 61k ods. 3 Exekučného poriadku (že sa jedná o skutočnosť, ktorú povinná bez vlastnej viny nemohla skôr uplatniť), pretože túto konkrétnu skutočnosť povinná netvrdila v návrhu na zastavenie exekúcie. Z vyššie uvedených dôvodov sťažnostný súd posúdil, že námietka o nedoručení exekučného titulu, vznesená po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie nebola spôsobilá vyvolať žiadne právne účinky, preto súd na ňu v sťažnostnom konaní neprihliadal.

17. Pre rozhodnutie sú bez akéhokoľvek významu i tvrdenia povinnej, ktorými namietala správnosť exekučného titulu a žiadala exekučný súd o hmotnoprávne preskúmanie exekučného titulu, a to i v prípade, že by uvedené namietala včas. Vo vykonávacom konaní už súd vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti. Skutočnosti namietané povinnou (neprijateľné podmienky, existencia resp. platnosť zmluvy, atď.) spadajú do obdobia pred vydaním exekučného titulu, preto nie sú spôsobilé privodiť zmenu, ani zrušenie napadnutého rozhodnutia. Exekučný súd je obsahom exekučného titulu viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nemožno preto prisvedčiť obrane povinnej, keď sa domáha toho, aby exekučný súd exekúciu zastavil z dôvodu, že povinná nesúhlasí s rozhodnutím iného všeobecného súdu SR. Skutkové a právne skutočnosti, ktoré povinná uviedla v podanej sťažnosti a ktoré zjavne existovali už v čase vydania exekučného titulu, mohla a mala včas namietat výlučne v základnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu (viď. napr. uznesenie Ústavného súdu SR z 05. 11. 2019, sp. zn. IV. ÚS 104/2019, zdroj: ustavnysud.sk; analytická právna veta: ustavnysud.sk).

18. Námietky povinnej uvádzané v sťažnosti nie sú a ani nemôžu byť opravným prostriedkom proti vydanému exekučnému titulu. Povinná nemôže v exekučnom konaní uplatňovať hmotnoprávne ani formálnoprávne námietky, ktoré mala uplatniť v pôvodnom konaní, a to z dôvodu, že vo vykonávacom konaní je predmetom rozhodovania už len nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia. V tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní. Návrh povinnej na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinnej na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnej v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Uvedené závery sú podľa názoru konajúceho súdu v súlade s nálezom Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 41/2011 z 03. 05. 2011. Navyše, sťažnostný súd zdôrazňuje, že v prejednávanej veci je exekučným titulom platobný rozkaz Okresného súdu Čadca, sp. zn. 11C/23/2014 zo dňa 14. 05. 2014 vydaný sudcom, čo a priori vylučuje hmotnoprávne preskúmanie exekučného titulu z hľadiska napr. existencie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. Oprávnený predložil exekučný titul, ktorým bola povinnej uložená povinnosť a exekučný súd musí takýto exekučný titul vyznačujúci sa právoplatnosťou a vykonateľnosťou rešpektovať a vychádzať z neho, takže spochybňovanie samotného exekučného titulu a z neho vyplývajúce spochybňovanie nároku oprávneného nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie.

19. Napokon, povinná v podanej sťažnosti vznesla námietku preklúzie exekučného titulu, ktorú súd prvej inštancie (napriek tomu, že opäť túto námietku uplatnila neskoro) vyhodnotil ako nedôvodnú. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že exekučný titul v danom prípade nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11. 06. 2014. S poukazom na § 110 Občianskeho zákonníka by tak 10 - ročná premlčacia doba vo vzťahu k uvedenému exekučnému titulu uplynula dňa 11. 06. 2024. Keďže návrh na vykonanie exekúcie oprávnený tunajšiemu súdu doručil dňa 20. 04. 2021, učinil tak v ešte v čase plynutia premlčacej doby. Navyše, súd prvej inštancie musí poukázať na to, že v danom prípade sa jedná o opätovný návrh na vykonanie exekúcie podľa § 9 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní. Inými slovami, oprávnený sa vymoženia svojho peňažného nároku voči povinnej na základe exekučného titulu domáhal už v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 9Er/590/2014, v ktorom bolo poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi doručené dňa 20. 10. 2014. Táto okolnosť má nespochybniteľný vplyv na plynutie premlčacej doby v prípade vymáhaného nároku a nemožno ju prehliadať, pretože s poukazom na § 112 Občianskeho zákonníka počas trvania exekučného konania sp. zn. 9Er/590/2014 až do jeho skončenia premlčacia doba neplynula.

20. Za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktorý nebol zrušený a nárok z neho nie je premlčaný, tak exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva, pričom je na rozhodnutí oprávneného či toto právo bude aj realizovať. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, ktoré mu nebolo splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

21. Na základe vyššie uvedeného tak súd prvej inštancie nemohol inak ako sťažnosť povinnej podanú proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1170/2021 zo dňa 05. 11. 2021 zamietnuť v celom rozsahu, keď povinná neuviedla a nepreukázala v podanom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu.

22. Keďže povinná iniciovala návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania s tým súvisiacich.

23. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinnej zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Nakoľko však z exekučného spisu vyplýva, že oprávnenému žiadne trovy v súvislosti s konaním o sťažnosti povinnej nevznikli (sťažnosť mu z dôvodu

hospodárnosti nebola zaslaná na vyjadrenie), súd v súlade s princípom uvedeným v článku 17 CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodol tak, že oprávnenému náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).